

Meteorit Tacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Meteorit Tacı

Yavuz DEMİRKİRAN

Tepedeki bir kalede, Prenses Stella bütün gün sorular sorardı. Gökyüzü neden mavi? Yıldızlar nasıl parıldar? Koridorlarda koşarken kıvrıcık bal sarısı örgüleri zıplardı. Minik altın yıldızlı gök mavisi elbisesi eteklerinde dalgalanırdı. Bugün, parlayan mor bir taşı olan özel gümüş tacını takmıştı. "Bu tacın neden yapıldığını merak ediyorum," dedi.

Stella, yıldızları inceleyen Profesör Orbit'in bulunduğu kraliyet gözlemevine seke seke gitti. Kollarında altın gezegenler olan mor bir cübbe giyiyordu ve yuvarlak gözlükleri parıltıyordu. "Profesör, tacım neden yapılmış?" diye sordu Stella. Beyaz bıyığı seğirerek gülümsedi. "Ah, Prenses, bu bir meteorit tacı! Uzaydan düşen bir kayadan geliyor."

Stella'nın büyük ela gözleri kocaman açıldı. "Uzaydan mı?" Parlayan mor taş dokundu. "İçinde uzay ipuçları var mı?" Profesör Orbit başını salladı. "Evet, meteoritler güneş sistemimizin nasıl başladığına dair sırlar taşır." Stella'nın robot kedisi Miko bacağına sürtündü. Gümüş gövdesi parıltıya, turkuaz gözleri ışıltıya. "Hadi öğrenelim!" dedi Stella.

Stella en iyi arkadaşı Luna'yı çağırdı; Luna kalemler ve kâğıtlarla dolu bir çantayla geldi. Luna'nın siyah örgüsü yürürken sallanıyordu. "Meteorit tacı mı? Bu harika!" dedi yıldız şeklindeki saç tokalarını düzeltirken. Stella'nın robot kedisi Miko, parlak burnuyla tacı kokladı. Beyaz çizgili turuncu atkısı dalgalandı. "Hadi birlikte inceleyelim," dedi Stella.

Gözlemesinde Profesör Orbit tacı yumuşak bir bezin üzerine koydu. "Meteoritler zaman kapsülleri gibidir," diye açıkladı. "İlk güneş sisteminden parçalar taşırılar." Stella yaklaştı, çilleri kırıştı. Luna defterini açtı. "Neye bakmalıyız?" diye sordu. Miko'nun antenli kuyruğu yanıp söndü. Profesör Orbit tacın üzerindeki minik noktaları gösterdi. "Şunları görüyor musunuz? Onlar uzay ipuçları."

Stella, Miko'nun tasmaından bir büyüteç ödünç aldı. Tacı dikkatle inceledi. "Küçük noktalar ve çizgiler görüyorum!" diye haykırdı. Luna bunları defterine çizdi. "Minik gezegenlere benziyorlar," dedi. Miko yumuşak, mekanik bir mırıltıyla mırladı. Profesör Orbit gülümsedi. "O noktalar uzayda oluşmuş mineraller. Her biri bir hikâye anlatır." Stella'nın merakı tacı gibi parıldadı.

Arkadaşlar tacı bahçede incelemeye karar verdiler. Stella onu kadife bir yastıkta dikkatle taşıdı. Luna defterini ve kalemlerini getirdi. Miko arkalarından tıpış tıpış yürüdü, turkuaz gözleri yeri taradı. "Belki daha fazla meteorit parçası buluruz," dedi Stella. Güneş, yıldızlı elbisesinin üzerinde parlıyordu. Büyük bir meşe ağacının altına küçük bir bilim masası kurdular.

Miko aniden bir çalıya koştı ve kokladı. "Miyav-bip!" diye seslendi. Stella ve Luna koşarak yanına gitti. "Ne buldun, Miko?" diye sordu Stella. Küçük, koyu renkli bir kayayı patisiyle dürttü. Luna onu yerden aldı. "Ağır ve parlak," dedi. "Bu bir meteorit olabilir mi?" Stella'nın kalbi hızla çarptı. "Hadi onu tacımla karşılaştıralım!"

Kayayı tacın yanına koydular. Luna ikisini de defterine çizdi. "Kayanın üzerinde tacınkiyle aynı benekler var," dedi. Stella el çırttı. "Demek tacım meteoritten yapılmış, tıpkı Profesör Orbit'in söylediği gibi!" Miko'nun kuyruk anteni sevinçle yanıp söndü. "Ama benekler ne anlama geliyor?" diye merak etti Stella. "Daha fazla ipucuna ihtiyacımız var," dedi Luna.

Stella ve Luna kayayı Profesör Orbit'e götürdü. Profesör onu özel bir mercekke inceledi. "Bu taşlı bir meteorit," dedi. "İçinde kondrüller var—uzayda oluşmuş minik yuvarlak taneler." Stella'nın gözleri kocaman açıldı. "Kondrüller?" diye tekrarladı. "Uzay boncukları gibidirler," diye açıkladı Profesör Orbit. "Gezegenlerin nasıl oluştuğunu öğrenmemize yardım ederler." Stella'nın aklı sorularla doldu.

Stella, "Tacımda kondrül bulabilir miyiz?" diye sordu. Profesör Orbit başını salladı. "Hadi birlikte bakalım." Gözlemesine gittiler ve tacı mikroskobun altına koydular. Stella şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Onları görüyorum! Minik yuvarlak toplar!" Luna onları hızla çizdi. Miko da mercekten baktı, turkuaz gözleri ışıldadı. "Bu bilim eğlencesi!" diye sevindi Stella.

Stella'nın bir fikri vardı. "Öğrendiklerimizi paylaşmak için bir uzay müzesi kuralım!" Luna kabul etti. "Tacı, kayayı ve çizimlerimizi gösterebiliriz." Miko biyledi. Kalenin salonuna bir masa kurdular. Stella etiketleri en güzel el yazısıyla yazdı. Luna eskizlerini düzenledi. Profesör Orbit onlara meteoritler hakkında bir kitap ödünç verdi. Kısa süre sonra bütün kale görmeye geldi.

Kraliçe ve kral müzeyi ziyaret etti. "Ne harika bir keşif!" dedi kraliçe. Stella açıkladı: "Tacım bir meteoritten yapılmış ve içinde güneş sistemi hakkında ipuçları var." Kral gülümsedi. "Parıldayan bir şeyi gerçekten harika bir şeye dönüştürmüşsün." Stella ışıldadı. Miko mırladı ve Luna küçük meteorit bilgi kartları dağıttı.

O günden sonra Stella tacını gururla taktı—ama onu incelemeye de devam etti. O ve Luna bir bilim kulübü kurdular. Miko incelemek için yeni kayalar bulup kokladı. Profesör Orbit sık sık ziyarete geldi. "Unutmayın," dedi, "değerli keşifler incelenmeli ve paylaşılmalıdır." Stella başını salladı. "Ve soru sormak her günü bir maceraya dönüştürür!"

Stella'nın meteorit tacı bir öğrenme hazinesi oldu. Kalenin kütüphanesinde özel bir vitrinde, yanında Luna'nın defteriyle duruyordu. Çocuklar onu görmeye ve sorular sormaya geliyordu. Stella onlara cevap vermeyi çok seviyordu. "Bilim eğlencesi her yerde," diyordu onlara. "Sadece bakmanız yeter!" Ela gözleri parlıyor, örgüleri sevinçle zıplıyordu.

Ve böylece Prenses Stella herkese merakın bir armağan olduğunu gösterdi. Bir zamanlar sadece güzel bir mücevher olan meteorit tacı, artık güneş sisteminin hikâyesini anlatıyordu. Stella, Luna, Miko ve Profesör Orbit keşfetmeye ve paylaşmaya devam ettiler. Çünkü soru sorup dikkatle baktığınızda, bir taç bile yıldızlara açılan bir pencereye dönüşebilir.